అమ్మ కోసం

– పొత్తూరు రాజేంద్ర ప్రసాద్‌వర్మ

(గత సంచిక తరువాయి)

"**తప్పు చేసిన** వ్యక్తిని కూడా క్షమించడంతో వాడిలో పరివర్తన వచ్చింది. నిజంగా ఆ రోజు సీనియర్లపై పిర్యాదు వెనక్కి తీసుకోకపోతే వారంతా జీవితాంతం పాంచజన్యకు విరోధులుగా తయారయ్యేవారు" అనుకున్నాడు.

అమ్మ విషయాలు గుర్తుకురాగానే పాంచజన్యకు కళ్ళు చెమర్చాయి.

అటువంటి అమ్మలేకుండా తను ఇన్ని రోజులు ఎలా గడిపానా అనే విషయం తలచుకుంటేనే ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోంది.

అంతటి ప్రేమమూర్తిగా ఉన్న అమ్మ తన జీవితం గురించి ఏదో చెప్పాలని అనుకుంది. ఆ విషయం ఏమిటో తనకు తెలియడం లేదు. ఎంతోమంది వద్దకు వెళ్ళి అడిగినా తగిన సమాధానం రావడంలేదు.

అమ్మ చివరి మాటలు తాను తెలుసుకోవాలి.

అమ్మని ఇష్టపడి అమ్మను ప్రేమించి అమ్మ మాటను విని ఆచరించే తాను అమ్మ సందేశం తెలుసుకుని దానిని నెరవేర్చడానికి ప్రయత్నించాలి. అందుకోసం ఏమి చేయాలో అర్ధంకావడంలేదు. తన మనసుకు సమాధానం చెప్పే వ్యక్తి ఎవరు ఉంటారా అనే విషయం తెలియడంలేదు.

శక్తి పీఠాలలో ఉంటున్నవారు నియమ నిష్ఠలతో ఉంటారని విన్నాడు.

అటువంటి వారిని కలిస్తే ఏమైనా ప్రయోజనం ఉంటుందా?

ఇంటర్‌నెట్‌లో వెతికి శక్తి పీఠాలను తెలుసుకున్నాడు.

తాను ఉద్యోగం చేస్తున్న బెంగుళూరు ఉన్న కర్ణాటక రాష్ట్రంలోనే శృంగేరి శక్తి పీఠం ఉన్న విషయాన్ని తెలుసుకున్నాడు ఎలాగైనా అక్కడికి వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

తన సెలవులు అన్నీ అయిపోయాయి. టీం మేనేజరు ఆశ్చర్యంగా చూసాడు.

అమ్మకు బాగోలేదని రెండు నెలలు సెలవు పెట్టి విశాఖపట్నం వెళ్ళడం తల్లి చనిపోయిన తర్వాత తరచూ వివిధ ప్రాంతాలు వెళ్ళడం ఎక్కువ సెలవుల్ని వినియోగిస్తుండటం అన్నీ ఆ మేనేజరుకు తెలుసు. మానసికంగా పాంచజన్య ఎంతో బాధపడుతున్నాడు. తల్లికోసం ఎంతో ఆలోచిస్తున్నాడు. అందువల్ల అతనికి అడిగిన మేరకు సెలవులు మంజూరు చేయాలనే ఆలోచన చేస్తున్నాడు.

సెలవు మంజూరు అయిపోయింది.

రూముకి వచ్చి శృంగేరి శక్తిపీఠానికి వెళ్ళడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాడు.

ఆ రోజు మగతగా నిద్రపట్టింది.

భీమిలిలో ఎస్ ఓ ఎస్ అనాధాశ్రమానికి వెళ్ళమని రాజేష్ ఎలా సలహా ఇచ్చాడో మళ్ళీ శృంగేరీ శక్తి పీఠానికి వెళ్ళమని కూడా అతనే సలహా ఇచ్చాడు.

"శక్తి పీఠానికి ఎందుకు?"

"శక్తి పీఠంలో ఉన్నవారికి ప్రత్యేకమైన శక్తులు ఉంటాయి. వారి మాటలకు ఎంతో విలువ ఉంటుంది. నీ సమస్యను తెలుసుకోవడానికి అక్కడికి వెళ్ళడం మంచిది, అక్కడ అన్నీ తెలిసిన వేదాంగ పండితులు ఉంటారు."

అతను చెప్పిన ప్రకారం బస్సులో బయలుదేరాడు.

బెంగుళూరు నుంచి ఎనిమిది గంటలు ప్రయాణిస్తే శృంగేరి శక్తి పీఠం వస్తుంది.

సాయంత్రం బయలుదేరిన బస్సు కొండలు అడవుల మధ్య నుంచి ప్రయాణించి మర్నాడు తెల్లవారు ఝామున అక్కడికి చేరింది.

చుట్టూ కొండలు పర్వతాలు అడవుల మధ్యలో చిన్న పల్లెటూరు మాదిరిగా ఉంది. బస్సులు ఆగడానికి ఉన్న ప్రాంతం ఆధారంగా చాలామంది అక్కడికి వస్తుంటారన్న విషయం అర్థం అయింది. చాలా దూర ప్రాంతాల నుంచి వచ్చే భక్తులకోసం అక్కడ విశ్రాంతి మందిరాలు, కాటేజీలు ఉన్నాయి. వాటి పేర్లు కూడా పవిత్రంగా ఉన్నాయి.

పాంచజన్య వాటిని పరిశీలించాడు. వాతావరణం అతనికి ఎంతో నచ్చింది.

కాస్త బాగున్నట్లుగా ఉన్న సచ్చిదానంద విలాస్‌లో దిగాడు. చాలా తక్కువగా ఎనభై రూపాయలతో అద్దెతో రూం దొరికింది.

రూంలో బేగ్‌ను పెట్టి స్నానం చేసాడు.

బస్సు ప్రయాణం వల్ల రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు. అయినా అలసట అనిపించలేదు. ప్రయాణ బడలిక కూడా కనిపించలేదు.

ఉదయం లేచి తలకు స్నానం చేసాడు.

అంతవరకు శక్తిపీఠాల గురించి విన్నాడు కానీ శృంగేరి పీఠం గురించి వినలేదు. రాజేష్ చెప్పిన విషయాలు మాత్రం గుర్తున్నాయి.

ఆ విలాస్‌లో చాలామంది భక్తులు విడిది చేసారు.

కేవల ఆ చిన్న గ్రామం. అక్కడ పీఠం కోసం ఏర్పడినట్లుగా ఉంది. చుట్టూ కొండలు వాటిని ఆవరించి ఉన్న పెద్ద పెద్ద వృక్షాలు అడవి మాదిరిగా ఉంది.

ఆ కాటేజీలో పనిచేస్తున్న సిబ్బంది కూడా ఆశ్రమానికి చెందినవారుగా ఉన్నారు. డబ్బులు కోసం పనిచేస్తున్న మాదిరిగా కాకుండా సేవ కోసం పనులు చేస్తున్న మాదిరిగ పాంచజన్యకు అనిపించారు. వారిమీద గౌరవభావం ఏర్పడింది.

కౌంటరులో కూర్చున్న వ్యక్తి పవిత్రంగా అనిపించాడు. అతని వద్దకు వెళ్ళిపాంచజన్య తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు. అతని పేరు అడిగితే విరించి అని చెప్పాడు.

సాధారణంగా అటువంటి ప్రాంతాలకు వచ్చే వారు భక్తులు, ఆశ్రమవాసులు, వృద్ధులు వంటి వారు వస్తుంటారు. పిల్లలు ఎవరైనా వస్తే వారు తల్లిదండ్రులతోనూ, బంధువులతోనూ కలిసి వస్తుంటారు. కానీ ఎవరూ లేకుండా బేగ్‌ను తగిలించుకుని ఒంటరిగా వచ్చిన పాంచజన్యను చూసిన విరించికి ఆశ్చర్యం కలిగించాడు. ఇటువంటి యువకులు విహార కేంద్రాలకు మాత్రం వస్తుంటారు కానీ ఇటువంటి పుణ్య క్షేత్రానికి రావడం విస్మయం కలిగించింది.

పాంచజన్య దగ్గరికి వచ్చిన తర్వాత "ఇక్కడకు ఎందుకు వచ్చావు?" అడిగాడు.

"శక్తిపీఠంలో స్వామిని కలుసుకోవాలని వచ్చాను."

విరించి ఆశ్చర్యంగా చూసాడు. రాజకీయ నాయకుడ్ని దర్శనం చేసుకుంటానన్నంత ఈజీగా చెబుతున్న పాంచజన్య వైఖరి ఆసక్తి కలిగించింది.

"కలుసుకుని ఏమి చేస్తావు?"

"స్వామితో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలని ఉంది. నాలో ఉన్న అనేక సందేహాలను తీర్చుకోవాలనుకుంటున్నాను."

విరించి పాంచజన్య వైపు జాలిగా చూసాడు. తర్వాత "ఇది పవిత్రమైన శక్తి పీఠం ఇతర ఆశ్రమాలలో ఉన్న స్వాములతో మాట్లాడినట్టు ఈ పీఠంలో ఉన్నవారితో మాట్లాడటం కుదరదు. చాలా కష్టమైన పని. నీకు ఎవరు చెప్పారో కానీ వారికి ఈ పీఠం గురించి అంతగా అవగాహన ఉండి ఉండదు."

"నిజమా ఎందుకలా అంటున్నారు?" సందేహాన్ని వ్యక్తం చేసాడు.

"స్వామి నీతో మాట్లాడవచ్చు లేదా మాట్లాడకపోవచ్చు."

"అదేంటండీ అలా అంటున్నారు?"

"భారతదేశంలో ధర్మాన్ని పరిరక్షించడానికి నాలుగు దిక్కుల్లో నాలుగు పీఠాలు చాలా సంవత్సరాల క్రితం ఏర్పాటు అయి ఉన్నాయి. వాటిలో తూర్పున గోవర్ధన పీఠం, ఉత్తరాన బద్రికాశ్రమ పీఠం, పడమరాన ద్వారకా పీఠం, దక్షిణాన ఈ శృంగేరి పీఠం ఉన్నాయి. భారత దేశంలో నాలుగువైపులా హైదవ ధర్మాన్ని నిలబెట్టడం కోస్మ ఈ పీఠాలు పనిచేస్తున్నాయి" విరించి పాంచజన్యకు వివరంగా చెప్పాడు.

"అవును ఈ పీఠాల గురించి వీటి ప్రాధాన్యతను గురించి కొంత విన్నాను."

"ఈ నాలుగు పీఠాల మధ్య వచ్చే విబేధాలు. సందేహాలు సమస్యలువంటివి తీర్చడానికి ఈ శృంగేరీ పీఠాన్ని అధిష్ఠాన పీఠంగా గుర్తించారు. అందుకే ఇతర పీఠాలకన్నా ఈ పీఠానికి ఎంతో ప్రతిష్ట గొప్పతనం ఉంది.

"అంత గొప్పదా?"

"అవును దీని చరిత్ర కూడా ఎంతో పురాతనమైనది. పూర్వకాలంలో రుష్యశృంగుడు అనే రుషి ఉండేవాడు. అతడినే శృంగి అని కూడా పిలిచేవారు. ఆయన ఈ ప్రాంతంలో తపస్సు చేసినట్లు కథ ప్రచారంలో ఉంది. ఆది గురువుగా చెప్పుకునే శంకరాచార్యులు కాశీ వెళుతున్న సమయంలో ఒక విచిత్రమయిన దృశ్యాన్ని చూసారట. ఈ అటవీ ప్రాంతంలో గర్భంతో ఉన్న కప్పపై వర్షపు నీరు పడకుండా ఒక పాము తన పడగతో గొడుగులా పడగను పట్టిందట. ఆ దృశ్యం ఆయన కంట పడిందిట. దానిని చూసిన శంకరాచార్యులవారు రెండు విరుద్ధమైన ప్రాణుల మధ్య ఈ సఖ్యత ఉండటం ఎలా సాధ్యమని ఆశ్చర్యపోయారట. అందువల్ల ఈ ప్రాంతానికి ఎంతో పవిత్రత ఉందని భావించి ఈ అటవీ ప్రాంతంలో అమ్మవారి శక్తిపీఠాన్ని ఏర్పాటు చేసారు. ఈ ప్రాంతంలోనే సరస్వతి దేవిని అమ్మవారిగా ప్రతిష్టించారని ఇక్కడ దేవాలయం నిర్మాణాన్ని చేసారని చెబుతారు. ఇది కథగా కూడా ప్రచారంలో ఉంది." ఆ విలాస్‌లో ఉన్న విరించి వివరంగా పాంచజన్యకు చెప్పారు.

పాంచజన్యకు వింటుంటే మనసంతా అదోలా అయిపోయింది.

తాను ఎంతటి పవిత్రమైన స్థలానికి వచ్చాడో అర్ధమైంది.

"ఇటువంటి పీఠానికి అమ్మను తీసుకుని వస్తే భక్తితో పులకించి పోయి ఎంతగానో ఆనందపడిపోయేది" పాంచజన్యలో ఆలోచనల పరంపర.

అమ్మ గుర్తుకురాగానే మనసు విచిలితం అయిపోయింది.

అమ్మ గురించి పీఠాధిపతిగా ఉన్న స్వామిని అడిగి తెలుసుకోవాలి తన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెబుతారా? అసలు స్వామిని కలవడానికి వీలవుతుందా? అదే విషయాన్ని విరించిని అడిగాడు.

"కలుసుకుని ఏమి మాట్లాడతావు?"

"అమ్మ గురించి కొన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలి."

"ఈ పీఠానికి అధిపతిగా ఉన్న భారతీ తీర్థస్వామి డెబ్బయి సంవత్సరాల వ్యక్తి. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా పీఠాధిపతిగా ఉంటున్నారు. ఎంతో జ్ఞాన సంపన్నుడు. ఆయనకు తెలియని విషయం లేదు. వేదవేదాంగాలు ఔపోసన పట్టారు. ఏ విషయానికైనా ఆయన వద్ద సమాధానం లభిస్తుంది. అయితే నీవు అడిగే చిన్న చిన్న ప్రశ్నలకు స్వామి సమాధానం చెబుతారో లేదో నాకు తెలియదు. స్వామి పరిస్థితి అంచనా వేయలేం" విరించి వివరించాడు.

ఈ వివరాలు తెలుసుకున్న తర్వాత పాంచజన్య మనసు తేలిక పడింది.

ఈ పీఠానికి వెళ్ళమని రాజేష్ తనకు మంచి సలహా ఇచ్చాడని అర్థం అయింది.

"అమ్మ చనిపోయిన తర్వాత చాలారోజులుగా తాను మథన పడుతున్న విషయాలను స్వామి ద్వారా తెలుసుకోవాలి. తన మనసులో సంఘర్షణకు తెరదించాలి" అనుకున్నాడు.

"నేను ఈ శృంగేరిలో రెండురోజులు ఉందామని వచ్చాను. కనీసం మరో రెండు మూడు రోజులు అయినా ఉండవలసిన అవసరం పడుతుంది. అంతవరకు ఈ కాటేజీలో ఉండటానికి అవకాశం ఉంటుందా? పర్వాలేదు కదా?" సత్యానంద విలాస్‌లో విరించిని అడిగాడు.

"పర్వాలేదు. రూముని నీకోసం ఉంచుతానులే" అన్నాడు విరించి.

పాంచజన్య అక్కడి నుంచి బైటికి వచ్చాడు.

సరస్వతీ దేవి ఆలయం ఎంతో పవిత్రంగా ఉంది.

పాంచజన్య ఆలయంలోకి వెళ్ళి అమ్మవారిని దర్శించుకున్నాడు.

పరమ గురువు శంకరాచార్యతో ప్రతిష్ఠింపబడిన దేవతగా ఆ గుడికి ఎంతో విశిష్టమైన చరిత్ర ఉంది. దేవాలయంలోకి వెళ్ళగానే శరీరమంతా పులకరించిపోయి ఎంతో పవిత్రమైన ప్రదేశంలోకి వచ్చానని అనిపించింది. మనసు చాలా ప్రశాంతంగా అయిపోయింది. అమ్మవారి విగ్రహం వైపు చూస్తుంటే గొప్ప రిలీఫ్‌గా అనిపించింది.

పాంచజన్య గుడిలో గంట సమయం గడిపాడు.

అమ్మవారి దగ్గర ఉన్న సమయంలో అమ్మ రమణి గుర్తుకురాలేదు.

సరస్వతి అమ్మవారిలో అతనికి అన్నీ కనిపించాయి.

అమ్మవారి గుడిలో పూజా కార్యక్రమాలను నిర్వహించాడు. అర్చనలు చేసారు. అక్కడి అర్చకులు అన్నీ దగ్గరుండి చేయించారు.

దేవాలయాల్లో అంత పవిత్రత ప్రశాంతత ఉంటుందా అనిపించింది. ఇతర దేవాలయాలకన్నా అమ్మవారి దేవాలయం భిన్నంగా కనిపించింది. నిర్మలమైన మనస్సుతో దేవాలయంలోనే గడిపాడు.

తర్వాత అక్కడకి దగ్గరలోనే ఉన్న చందమౌళీశ్వర లింగాన్ని కూడా భక్తితో దర్శించుకున్నాడు. ఆ లింగాన్ని చూడగానే ఏదో పవిత్రమైన భావన మనసంతా నిండిపోయింది. లింగం చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేసి దణ్ణం పెట్టుకున్నాడు.

కొన్నిరోజులుగా మనసులో ఉన్న ఆందోళన అంతా ఎవరో చేతితో తీసి అవతల పారవేసినట్లుగా అనిపించింది. దేవాలయాల్లో ముఖ్యంగా పురాతనమైన దేవాలయాల్లో ఇటువంటి ప్రశాంతమైన వాతావరణం ఉంటుందని మొదటిసారి గుర్తించాడు.

ఆ సమీపంలో ఉన్న తుంగ నది వద్దకు వెళ్ళాడు.

ఓ పక్కనున్న కొండలపై నుంచి జాలువారుతున్న జలపాతం ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ఉంది. అక్కడికి వెళ్ళి ఆ నది నీటిలో పవిత్ర స్నానం చేసాడు. గంటపాటు జలపాతం వద్ద ఉండిపోయాడు. చాలా దూర ప్రాంతాల నుంచి ఎంతోమంది భక్తులు ఆ ప్రాంతానికి వచ్చారు. చాలామంది భక్తులు ఆ జలపాతం వద్ద స్నానాలు చేస్తున్నారు.

తర్వాత స్వామి వారి ఆశ్రమం గురించి అడిగాడు.

"ఆ సమీపంలోనే తుంగ నది మీద పెద్ద వంతెన ఉంది. ఈ వంతెన పై నుంచి ప్రయాణించి దానిని దాటుకుని అవతల వైపుకు వెళితే అక్కడ భారతీ తీర్థస్వామి ఆశ్రమం ఇతన దేవాలయాలు చాలా ఉన్నాయి" అన్నారు అక్కడున్న భక్తులు.

వంతెన దాటుతున్నప్పుడు ఏమీ అనిపించలేదు.

ఆశమానికి చేరుకుంటున్న సమయంలో శరీరంలో ఏదో అలజడి అనిపించింది. కాళ్ళు తడబడ్డాయి. తాను ఏదో పవిత్రమైన ప్రదేశానికి వచ్చిన ఫీలింగు పాంచజన్యకు కలిగింది.

ఆశ్రమంలో ప్రవేశించాడు పాంచజన్య. అక్కడ చాలామంది భక్తులు ఉన్నారు. వారిలో చాలామంది స్వామిని దర్శించుకోవడానికి వచ్చారు. మరి కొంతమంది ఆ ప్రాంతాన్ని చూడటానికి వచ్చినట్టుగా ఉన్నారు. అక్కడ పూల మొక్కలతో ఉన్న ఉద్యానవనం ఇతర కట్టడాలు ఎంతో అందంగా పవిత్రంగా అనిపించాయి.

ఆశ్రమంలో ప్రవేశించిన తర్వాత స్వామి మందిరం దూరంగా ఉంది. స్వామిని కలుసుకోవాలంటే ఆ మందిరంలోకి ప్రవేశించాలి. ఎంతో విశాలంగా వందల మంది పట్టే విధంగా ఉంది లోపలికి వెళ్ళగానే చల్లనిగాలి శరీరాన్ని తాకింది. శరీరంలో కొత్త అలజడి కలిగినట్లుగా పాంచజన్యకు అనిపించింది. స్వామిని కలుసుకోవడానికి క్యూలైనులోకి వెళ్ళాడు.

స్వామి పీఠంపై ఆశీనులై ఉన్నారు.

అతని చుట్టూ కొంతమంది శిష్యులు ఉన్నారు.

వరుసగా లైను కట్టి భక్తుల్లను ఆశ్రమంలో ఉన్న శిష్యులు ముందుకు పంపిస్తున్నారు. చాలామంది స్వామిని దర్శించుకుని ఆయనకు నమస్కారాలు చేసి ఏమీ మాట్లాడకుండా వెనక్కి వస్తున్నారు. మరికొంతమంది భక్తులు స్వామిని కలుసుకుని నమస్కారం చేసిన తర్వాత ఏవో ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారు. కొన్నింటికి ఆయన సమాధానం చెబుతున్నారు అలా వస్తున్న భక్తులు ఎక్కువ సమయం తీసుకోకుండా అక్కడున్న స్వామి వారి శిష్యులు జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ వస్తున్న వారికి వేరే మార్గం ద్వారా బైటికి పంపిస్తున్నారు.

"తనకు స్వామి వారితో మాట్లాడటం కుదురుతుందా?" అనుకున్నాడు.

పాంచజన్య మనసులో అమ్మ రమణిని ప్రార్థించుకున్నాడు. "అమ్మా నువ్వు లేని లోటును నేను భరించలేకుండా ఉన్నాను. అమ్మ అనే మహత్తరమైన మాటకు నువ్వు ప్రతిరూపం. నువ్వు ఈ లోకంలో లేకుండా వంటరిగా నేను ఇన్నిరోజులు ఎలా ఉన్నానో నాకే అర్థం కావడంలేదు. స్వామిని కలుసుకోవడానికి శృంగేరీ పీఠానికి వచ్చాను. నాకున్న సందేహాలన్నీ ఆయన తీర్చేలా ఆశీర్వదించమ్మా" అని మనసులోనే కోరుకున్నాడు.

లైనులో నడుచుకుని స్వామి దగ్గరకు వెళ్ళాడు పాంచజన్య.

భారతీ తీర్థస్వామిని చూసిన తర్వాత నోటి వెంబడి మాటలు రాలేదు.

ఆయన మొహంలో వర్చస్సు ఒకలాంటి తేజస్సు పాంచజన్యను విచలితుడ్ని చేసాయి. స్వామిని ఏమి అడగాలో ఆయనతో ఎలా మాట్లాడాలో తెలియలేదు. ఆయన కాళ్ళకు నమస్కారం చేసి కళ్ళప్పగించి చూస్తుండిపోయాడు. నోరు పెగలలేదు. మనసంతా మొద్దుబారిపోయింది. అచేతనుడిలా అయిపోయాడు.

పాంచజన్యను స్వామి తేరిపార చూసారు. ఆయన మనసులోనే అంచనా వేయగలిగాడు. వేదవేదాంగ పారంగతుడైన స్వామికి అర్థమైందనుకుంటాను.

"ఏమి నాయనా? ఏమి కావాలి?" ఆయనే ప్రశ్నించారు.

స్వామి మాటలకు పాంచజన్య ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు.

"స్వామీ నేను చాలా దూరం నుంచి తమ కోసం వచ్చాను. ఎన్నో ప్రాంతాలు తిరిగాను. ఎంతోమందిని కలుసుకున్నాను" మెల్లమెల్లగా చెప్పి ఆగిపోయాడు.

స్వామికి పాంచజన్య పరిస్థితి అర్థం అయింది. "చెప్పు నాయనా! ఏమైనా బాధలో ఉన్నావా?" అడిగాడు.

అతని మాటలు పూర్తికాకముందు పాంచజన్యకు కంటి నుంచి నీరు కారిపోతుంది. గొంతులో నుంచి దుఃఖం తన్నుకుని వచ్చింది. కష్టం వచ్చిన సమయంలో ఆత్మీయులెవరైనా కనిపిస్తే వచ్చే ఏడుపులాంటిది అతని గొంతులోంచి తన్నుకుని వచ్చింది. బోరు బోరున ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు.

వరుసలో ఉన్నవారు తోసుకుని వస్తున్నారు.

స్వామి వారు శిష్యులవైపు చూసారు.

అందులో ఒక శిష్యుడు వెనకనున్న వారికి ఇబ్బంది కలగకుండా పాంచజన్యను లైను నుంచి పక్కకు తీసి ఓ పక్కన నిల్చోబెట్టాడు. స్వామి కోసం వచ్చే భక్తుల లైను స్వామికి నమస్కారాలు చేస్తూ ముందుకు కదిలింది.

దుఃఖం తీరేంతవరకు రెండు నిమిషాలు ఏడ్చిన తర్వాత తనంత తాను ఏడుపు నుంచీ బైటపడ్డాడు.

అది గమనించి అక్కడున్న శిష్యుడు పాంచజన్య వివరాలు అడిగాడు.

పాంచజన్య మొత్తం తన వివరాలు చెప్పాడు. తాను స్వామి దగ్గరకు ఎందుకు వచ్చాడన్న విషయాన్ని అతనికి వివరించి "స్వామితో కొన్ని నిమిషాలు మాట్లాడే అవకాశాన్ని దయచేసి నాకు కల్పించండి" అభ్యర్థించాడు.

ఆ శిష్యుడు పాంచజన్యకు ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు.

భక్తుల తాకిడి తగ్గిన తర్వాత స్వామి దగ్గరకు వెళ్ళి దూరంగా ఉన్న పాంచజన్యను చూపించి ఏదో చెప్పాడు. స్వామి ఏమి సమాధానం చెబుతారా అని మనసులో అలజడి పేరుకుని పోయింది.

ఆ తర్వాత ఆ శిష్యుడు దగ్గరకు వచ్చి "స్వామి ఉండమన్నారు" అన్నాడు.

పాంచజన్య మనసులో పేరుకుని పోయిన ఆందోళన అంతా ఎవరో తీసివేసిన విధంగా అయిపోయింది. ఎంతో తేలిక పడిపోయింది.

పాంచజన్య మనసంతా నిస్తేజంగా అయిపోయింది.

స్వామితో మాట్లాడే అవకాశం కలుగుతుందన్న ఆనందం ఒకవైపు సంతోషాన్ని కలిగిస్తుండగా ఉపనిషత్తులు వేదాలు ఔపోసన పట్టిన అంత ప్రముఖమైన వ్యక్తితో తాను ఎలా మాట్లాడగలనన్న దిగులు కూడా మనసంతా నిండిపోయింది.

గంట తర్వాత పాంచజన్యకు పిలుపు వచ్చింది.

సాధారణంగా పీఠాధిపతులు వచ్చిన భక్తులతో సాధారణంగా మాట్లాడుతుంటారు. ప్రైవేటు సంభాషణలకు మొగ్గు చూపించరు కానీ పాంచజన్య విషయంలో ఆ విధంగా మాట్లాడాలని అనుకోవడం అక్కడున్న శిష్యులకు కూడా ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

పక్కనున్న గదిలోకి తీసుకుని వెళ్ళారు.

గదిలో కింద పరదా వేసి ఉంది. ఎదురుగా పెద్ద పీఠం ఉంది. అక్కడ ఒక పెద్ద ఆసనం ఉంది. స్వామి అక్కడ కూర్చోడానికి ఏర్పాట్లు ఉన్నాయి.

దర్శనాలు అయిన తర్వాత స్వామి అక్కడికి వచ్చారు.

స్వామిని చూడగానే పాంచజన్య అతని కాళ్ళమీద పడి సాష్టాంగ నమస్కారం చేసాడు. స్వామి అతని తలమీద చేతితో తట్టి లేచి కూర్చోబెట్టారు.

అప్పటికే ఒకలాంటి ట్రాన్సులో ఉన్న పాంచజన్య ఏమీ మాట్లాడలేదు.

రెండు నిమిషాల తర్వాత స్వామి పాంచజన్య వైపు నవ్వుతూ చూసి "ఎందుకో నువ్వు చెప్పాలనుకున్నది వినాలని అనుకుంటున్నాను. నువ్వు ఒకలాంటి బాధలో మునిగి ఉన్నావని అర్థమైంది" అన్నారు.

స్వామి అలా అనగానే పాంచజన్యకు మరోసారి కన్నీళ్ళు వచ్చాయి.

"స్వామీ నేను చాలా ప్రాంతాలు తిరిగాను. నా సమస్యకు పరిష్కారం కనిపించడంలేదు. తమ వద్దకు వచ్చి నా సందేహం తీర్చుకోవాలని అనుకుంటున్నాను. తమరు నాకు అనుగ్రహం కలిగించినందుకు ఎంతో ఆనందంగా ఉంది. అసలు తమతో ఈ విధంగా మాట్లాడే అవకాశం వస్తుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు" అన్నాడు.

స్వామి పాంచజన్యవైపు తేరిపార చూసాడు.

నూనూగు మీసాలతో నూత్న యవ్వనంలో ఉన్నట్లుగా ఉన్నాడు. సాధారణంగా ఆ వయసులో ఉన్నవారు భక్తి గురించి, పీఠాధిపతులు గురించి ఆలోచించరు. కానీ ఏదో బాధతో తన వద్దకు వచ్చిన కుర్రవాడిని సంతృప్తి పరిచి పంపించాలన్న ఆలోచనతో మాత్రమే ఏకాంతంగా మాట్లాడటానికి అవకాశం కలిగించారు.

"స్వామీ ఆరునెలల నుంచి నేను తెలియని బాధలో ఉన్నాను."

స్వామి పాంచజన్యవైపు నిర్లిప్తంగా చూసారు.

"నాకులా అందరూ ఆలోచిస్తారో ఆలోచించరో నాకు తెలియదు కానీ నేను ఆలోచిస్తున్నాను. నా ఆలోచన తప్పో కాదో కూడా నాకు తెలియదు."

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments